

ABSTRAKT

Vigilantní chování jako součást antipredační strategie je u pozemních veverek hojně studováno. Čím více je jedinec vigilantní, tím větší je jeho šance, že se vyhne útoku predátora. Současně ale také platí, že čím více času jedinec věnuje vigilanci, tím méně času může věnovat příjmu potravy. Mezi vigilancí a příjmem potravy tedy existuje vztah označovaný jako trade-off. Sysli, svišti a psouni musí přijímat dostatek potravy pro vytvoření tukových zásob na období hibernace a juvenilní jedinci ještě k růstu. Je tedy potřeba aby svůj čas vhodně rozložili mezi jednotlivé aktivity. Vzhledem k úzké souvislosti mezi vigilancí a příjmem potravy jsou tyto dvě aktivity často studovány současně. Nejvýznamnějšími faktory, jež mají vliv na zmíněné aktivity, jsou množství současně aktivujících jedinců a přítomnost terénních překážek omezujících rozhled. Vliv má také stáří, pohlaví a reprodukční aktivita jedinců nebo energetický obsah potravy. Po objevení predátora prostřednictvím vigilance může následovat zahájení útekové reakce. Úteková vzdálenost, úteková rychlost a celkově útekové chování jsou ovlivněny zejména typem predátora, charakterem vegetace a vzdáleností jedince od úkrytu. Důležité je, aby celkové energetické výdaje aktivit byly nižší než zisky.